

Beslissing van 5 maart 2012

De Klachtcommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtcommissie, geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

geboren op _____,
wonende te _____,
hierna te noemen: klaagster,
juridisch adviseur: mr. G. Beydals te Amsterdam,

tegen:

geboren op _____ overleden op _____
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: angeklaagde,
tijdens zijn leven pastoor te _____

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtcommissie ontvangen op 8 februari 2011.

Op 17 maart 2011 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van _____, vice-kanselier van het Bisdom Haarlem-Amsterdam.

Op 15 september 2011 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtcommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtcommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden. Klaagster was daarbij niet aanwezig. Zij werd vertegenwoordigd door mr. S.S. van Gijn en _____ haar vriendin en vertrouwenspersoon. Namens het Bisdom was aanwezig _____ voornoemd.
Na telefonisch overleg met klaagster is de procedure aangehouden zodat klaagster en het Bisdom in gesprek konden treden.

Nadien heeft mr. Van Gijn de Klachtcommissie bericht dat klaagster heeft afgezien van het gesprek omdat zij er geen heil in zag. Daarop is besloten dat de mondelinge behandeling zou worden voortgezet.

Op 9 februari 2012 heeft de voorzetting van de mondelinge behandeling plaatsgevonden. De Klachtcommissie bestond opnieuw uit de onderaan dit advies genoemde leden.

Klaagster is verschenen met _____ voornoemd en haar (nieuwe) juridisch adviseur mr. Beydals voornoemd. Klaagster heeft haar standpunt toegelicht. De pleitnota van mr. Beydals is aan het dossier toegevoegd.
Namens het Bisdom is verschenen _____

2. De klacht

2.1. Aangeklaagde was pastoor in de kerk van de parochie in Klagster mocht op zesjarige leeftijd, in 1952, als 'liefste kind' met aangeklaagde 'heiligemplaaijes' halen. Aangeklaagde ging echter naar de sacristie en randde klagster daar aan. Klagster beet aangeklaagde en vluchtte. Aangeklaagde achtervolgde haar. Klagster werd opgevangen door een non die het bloed en sperma van haar afwaste. Klagster is daarop gevlucht. Voordien had aangeklaagde klagster al eens op schoot genomen waarbij klagster een zwelling en later natigheid voelde. Ook heeft aangeklaagde zich visueel aan klagster verlustigd gedurende zijn aanwezigheid ter voorbereiding op de heilige communie.

2.2. Aangeklaagde voelde zich na de aanranding besmeurd en in de war. Klagster heeft er met haar oudere zus, die inmiddels is overleden, over gesproken. Voor haar eerste heilige communie ging klagster biechten in een andere kerk (de kerk). Ze werd er door de aldaar dienstdoende priester uitgegooid.

Klagster gebruikte geld dat ze kreeg voor het ophalen van oude kranen om naar de kapper te gaan om haar blonde haren, die aangeklaagde mooi vond, te laten afknippen.

Klagster deed vanaf de aanranding geen meisjesspulletjes meer, ontwikkelde hoogtevrees en dronk nimmer meer melk.

Klagster is op 18-jarige leeftijd verstoten door haar familie omdat zij kritiek uitte op de Kerk.

Klagster heeft op latere leeftijd met diverse hulpverleners gesproken over het misbruik. In 1996 heeft zij een brief aan het Bisdom gezonden, doch daarop heeft zij nimmer antwoord gekregen.

2.3. Klagster wil klager ter verantwoording roepen en hem ontmaskeren. Zij maakt aanspraak op schadevergoeding.

3. Het verweer

3.1. Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. heeft in zijn reactie gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde. Aangeklaagde was van 1947 tot 1965 pastoor van de door klagster genoemde parochie. De door klagster genoemde gedragingen van aangeklaagde kunnen worden bevestigd noch ontkend.

3.2. Wel merkt op dat de door klagster gestelde in 1996 aan het Bisdom gezonden brief nimmer is ontvangen. In 2010 heeft klagster wel geklaagd dat zij daarop geen reactie had gekregen. Daarop is zij uitgenodigd voor een gesprek, doch zij heeft op die uitnodiging niet gereageerd.

Voorts is door de archivaris van het Bisdom op enig moment een foto van aangeklaagde aan klagster getoond, doch zij herkende hem in eerste instantie niet.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure). Volgens artikel 2.1 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheids situatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of

uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Procedure.

4.3. Bij de beoordeling van een klacht is voor de Klachtencommissie uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van één klager. Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen.

4.4. De verklaring van klager is op de Klachtencommissie oprecht overgekomen. Het is de Klachtencommissie duidelijk dat klagster nog immer zeer is geraakt door de herinneringen aan de gebeurtenissen. In de thans voorliggende zaak zijn echter geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klager ondersteunen.

4.5. Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard; waarmee overigens bepaald niet gezegd wil zijn dat de door klager gestelde feiten niet waar zijn.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Bisschop van Haarlem-Amsterdam de klacht ongegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 5 maart 2012 door mr. P.A.M. Hendriks, voorzitter, prof. dr. H.B.M. van de Wiel en drs. A.M. van Beelen, leden, bijgestaan door mr. M.J.C. van Leeuwen, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 16.4 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Bisschop van Haarlem-Amsterdam en aan klagster verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Procedure stelt de Bisschop binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klagster schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 18.2 van de Procedure geeft de Bisschop daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 18.3 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Bisschop.